FAPEL

Revista oficial de la Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Escoles Lliures de Catalunya
Núm. 32 - Juny 2020

Educació en confinament

EN PORTADA
Covid i educació

LES NOSTRES ESCOLES
Escola en temps de confinament

ENTREVISTA
Eva Millet

EST. 1830

AMETLLER ORIGEN ESCOLES

Menjadors escolars plens de salut

PROJECTES EDUCATIUS DESENVOLUPATS EN LA FRANJA HORÀRIA DEL MIGDIA ESCOLAR

Ametller Origen Escoles som més que un servei de menjador escolar. Promovem hàbits de vida saludables entre els infants i oferim menús variats i equilibrats amb productes frescos de temporada.

Contacta'ns a: menjadorsescolars@ametllerorigen.cat

menjadorsescolars.ametllerorigen.cat

Temps d'incerteses

Desitgem que, en aquest moment, tots estigueu bé de salut. Un record especial per aquells que ens han deixat en aquest període de pandèmia, i acompanyem el sofriment de les seves famílies. També a tots els que heu superat o esteu superant moments durs, de salut, família o econòmics. Entrem en una nova etapa de crisi dura, i val la pena treballar plegats pel bé comú, lluny de les ideologies o els càlculs interessats.

Especial menció pel professorat. Què dir, sinó gràcies per la feina, per l'esforç, per l'acompanyament. I un record constant a totes les famílies, que cadascuna en les seves circumstàncies, estem vivint tot plegat amb molts sentiments, amb angoixa, amb esperança, amb por...

Pel que fa a la política educativa, els darrers tres mesos han estat prolífics. Especialment en declaracions, informacions, rectificacions de declaracions, desmentiment d'informacions. Estem en un entorn molt volàtil i les certeses no les tenim.

A les preguntes essencials que tenim les famílies, quines respostes hem obtingut? Com es poden garantir els aprenentatges en circumstàncies tant dispars? Si hem de treballar i les escoles segueixen tancades... qui estarà a cura dels fills? Què farem a l'estiu, amb els casals? Començarem al setembre? Amb normalitat o amb plans diversos? Tornarem a tenir a la tardor o a l'hivern un període de confinament? S'han respectat tots els drets dels pares en la preinscripció? Perquè no s'han renovat, contra la llei, alguns concerts de primària? Què passa amb la lluita contra alguns continguts dels decrets del govern? Tiraran endavant sense consens ni diàleg? Com posaran en pràctica les comissions de garanties d'admissió el pacte contra la segregació? Dissoldran les comissions de garanties amb l'excusa de l'agilitat administrativa?

Molt a poc a poc, hem anat coneixent algunes respostes. Algunes assenyades, altres no tant o gens.

El que hem viscut en primera persona totes les famílies que confiem l'educació dels nostres fills i filles a les escoles d'iniciativa social és el que, ja fa molts anys, denunciem en aquesta tribuna, al Parlament, al Consell Escolar de Catalunya, als mitjans: **l'infrafinançament**. De tot el sistema, però especialment i dramàticament, de les escoles d'iniciativa social. I també hem constatat, amb paraules i fets, que per al conseller el Servei d'Educació de Catalunya no existeixen aquestes escoles ni les seves famílies. Només existeixen els centres públics. Sembla que el bé comú -el de tots- no és rellevant, només ho és el que hi cap a la seva ideologia. Sempre cal la protesta per fer valer que tots som Servei d'Educació de Catalunya, perquè d'entrada només servim per fer d'ase dels cops: decrets contra els drets fonamentals de les famílies, infrafinançament endèmic, abandó (rectificat parcialment) en les mesures sanitàries de retorn a una pseudonormalitat...

Què volem les famílies? Voldríem certeses. I tot i que sabem que en aquest moment són difícils, ningú té una bola de vidre per conèixer el futur, la coordinació dels governants (el puzle és complex) i les informacions veraces són necessàries més que mai. Les famílies s'han de planificar i cal tenir respostes veraces a tots els interrogants que ens plantegem. ■

Josep Manuel Prats
President de Fapel

Sumari

03 **Editorial**
- Temps d'incerteses

04 **En portada**
- Covid i educació
- El sector educatiu després del Covid
- Entrevista amb Eva Millet
- Escola inclusiva, també en confinament

14 **L'educació és notícia**
- Confiança en l'escola, eines i acompanyament
- Contra la por, la vida
- Ética global después del Covid-19

20 **Recomanacions de lectura**

26 **Les nostres escoles**
- Escola Anne Sullivan International School de Barcelona
- Escola Lleó XIII
- Escola Estel
- Col·legi Camp Joliu
- Highlands School

FAPEL
Revista informativa de Fapel

Edita
Fapel - Carrer Sant Elies, 21, 1º 1ª
08006 Barcelona
Tel. 93 158 02 42 - www.fapel.cat

Serveis editorials, comercials i administratius
Nexus Global Communication SL,
Avinguda Pau Casals, 22, 3r, 08021 Barcelona
Tel. 93 367 19 91 - Fax 93 200 82 46
secretaria@nexus-gc.com - www.nexus-gc.com

Consell de redacció Josep Manuel Prats, Marcial Quintairos, Sonsoles Iglesias i Estefanía Linés
Coordinador Judit Meix
Publicitat Fapel
Disseny i maquetació Nexus GC
Correcció Incyta Linguistic Services
Impressió Novagraf Edició SLNE

Fapel és una publicació plural, que difon informacions d'utilitat i d'interès. La societat editora respecta les opinions expressades per mitjà dels articles dels seus col·laboradors, però no les comparteix necessàriament, i només fa seus els continguts difosos per mitjà de l'editorial.

ISSN 2604-6121

Tiratge d'aquest número 20.000 exemplars
Dipòsit legal B-12.545-2009

Covid i educació

Redacció

El que és segur, és que ens ha agafat amb el peu canviat. Tots estàvem pensant feia anys en com ha de ser l'educació del futur, de com innovar, de fer l'alumne el centre de l'ensenyament i de l'aprenentatge, digitalitzar el possible...

Volíem preveure el futur, i la realitat en ha atropellat, tot s'ha capgirat. Potser el que hem de fer és mirar el futur amb esperança, no pas amb por, perquè d'aquesta, si tenim prou humilitat, en farem uns grans aprenentatges:

- Que la família és el més important, amb diferència, a la tasca educativa.
- Que els infants tenen més capacitat d'adaptació que els adults.
- Que els mestres tenen una capacitat de treball, imaginació i sacrifici per damunt del que sovint se'ls reconeix, i que l'autonomia de centre és fonamental.
- Que la bretxa digital és tan greu com la socioeconòmica.
- Que el Servei d'Educació de Catalunya, especialment l'escola d'iniciativa social, està infrafinançat i que cal un compromís polític ferm per invertir-hi el 6% que fa anys hauria d'estar assignat a educació, per llei i per justícia.
- Que les administracions, en la realitat de l'aula i del fet educatiu nu, molesten més que resolen. Cal un gran pacte estable i durador, i poca intervenció.
- Que tornarà a passar, i aquest cop no podrem posar excuses de la imprevisió.

Potser serà el curs vinent, potser més endavant, però aquestes pandèmies ja fa anys que anuncien que tornaran i hem de reconèixer amb humilitat les limitacions de tots per fer-hi front.

A continuació, presentem un resum de les principals notícies sobre educacuó, publicades als mitjans de comunicació. Esperem que siguin del vostre interès. ■

Noticies que han aparegut als mitjans de comunicació

Des de Fapel, hem preparat aquest recull de les notícies que han passat en aquests mesos de confinament, referents al sector de l'educació, i que han estat publicades als principals mitjans de comunicació. Aquest recull no pretén ser exhaustiu, només hem volgut recollir notícies del sector que afecten a professorar, escoles, famílies i administració pública, qui ha fet esclatar la polèmica i el rebuig amb algunes de les regulacions i normatives que han posat en marxa.

EL PAÍS - Los niños y las niñas corren por la casa para ayudar a las familias que más lo necesitan
https://elpais.com/elpais/2020/04/20/mamas_papas/1587344308_523218.html

EL PAÍS - El trimestre en confinamiento no podrá servir para suspender el curso en Cataluña
https://elpais.com/espana/catalunya/2020-04-21/el-trimestre-en-confinamiento-no-podra-servir-para-suspender-el-curso-en-cataluna.html

EL PAIS - Mitigar el impacto educativo por el coronavirus requerirá 5.000 millones de euros
https://elpais.com/sociedad/2020-04-20/mitigar-el-impacto-educativo-por-el-coronavirus-requerira-5000-millones-de-euros.html

Diari ARA - Les escoles reobriran per territoris i etapes educatives i es garantirà la distància social
https://www.ara.cat/societat/coronavirus-covid-19-escoles-reobriran-per-territoris-etapes-educatives-distancia-social_0_2439956060.html

Diari ARA - L'avaluació virtual serà "satisfactòria" a primària i "no penalitzarà" a l'ESO
https://www.ara.cat/societat/coronavirus-covid-19-avaluacio-virtual-satisfactoria-primaria-eso_0_2439356138.html

LA VANGUARDIA - Todos los alumnos pasan de curso salvo casos "muy excepcionales"
https://www.lavanguardia.com/vida/20200415/48539997697/educacion-curso-2019-2020-coronavirus-terminar.html

LA VANGUARDIA - La escuela concertada alerta que la crisis del coronavirus puede abocar a cierres
https://www.lavanguardia.com/vida/20200402/48262433928/escola-concertada-concertada-coronavirus-cuotas.html

LA VANGUARDIA Nuestro modelo educativo, en peligro
https://www.lavanguardia.com/opinion/20200404/48282390218/nuestro-modelo-educativo-en-peligro.html

LA VANGUARDIA - USOC y UGT advierten de despidos de profesores en las escuelas concertadas
https://www.lavanguardia.com/vida/20200408/48387012784/usoc-y-ugt-advierten-de-despidos-de-profesores-en-las-escuelas-concertadas.html?utm_term=botones_sociales&utm_source=whatsapp&utm_medium=social

NOTICIAS DE ITALIA - Pandemia, bancarotta scuole paritarie: 1 su 3 non riaprirà
http://www.rainews.it/dl/rainews/articoli/Coronavirus-bancarotta-paritarie-1-su-3-non-riaprira-978203ef-274d-4747-bb74-bb8872418f8b.html
http://www.rainews.it/dl/rainews/articoli/Coronavirus-bancarotta-paritarie-1-su-3-non-riaprira-978203ef-274d-4747-bb74-bb8872418f8b.html

LA RAZÓN - Las tres razones por las que los colegios concertados siguen cobrando la "cuota" voluntaria
https://www.larazon.es/madrid/20200403/wtpvctobnng5jfm4b6i6mpeade.html

BETEVE - La selectivitat podria tornar a posposar-se i fer-se al setembre
https://beteve.cat/societat/selectivitat-podria-posposar-setembre-coronavirus/?utm_medium=social&utm_source=whatsapp&utm_campaign=beteve

COPE - Los profesores avisan: "Hay un 10% de alumnos que no han recibido clases online y no se les podrá evaluar"
https://www.cope.es/programas/herrera-en-cope/noticias/los-profesores-avisan-hay-alumnos-que-han-recibido-clases-online-les-podra-evaluar-20200416_683266

COPE – La escuela concertada, indignada porque no recibirá material de protección para la preinscripción
https://www.cope.es/emisoras/cataluna/barcelona-provincia/barcelona/noticias/escuela-concertada-indignada-porque-recibira-material-proteccion-para-preinscripcion-20200508_711059

TV3 – Les ecoles concertades demanen un rescat per sobreviure
https://www.ccma.cat/tv3/alacarta/telenoticies-vespre/les-escoles-concertades-demanen-un-rescat-per-sobreviure/video/6042123/

EL PAÍS. L'escola concertada ha reaccionat més activament al confinament que la pública, segons un estudi
https://cat.elpais.com/cat/2020/05/10/catalunya/1589134250_444133.html
Diari de l'Educació. El pla de desconfinament escolar no deixa (gairebé) ningú content

El Nacional - Preinscripció escolar: problemes amb l'assignació d'ofici de la plaça
https://www.elnacional.cat/ca/politica/coronavirus-preinscripcio-escolar-problemes_505659_102.html

ABC - La Generalitat no renueva el concierto a 11 escuelas catalanas que separan por sexo
https://www.abc.es/espana/catalunya/abci-generalitat-no-renueva-concierto-11-escuelas-catalanas-segregan-sexo-202005222147_noticia.html

EL PAIS.- Cataluña retira el concierto a 11 escuelas que separan por sexo
https://elpais.com/espana/catalunya/2020-05-22/cataluna-no-renueva-concierto-a-11-escuelas-que-diferencian-por-sexo.html

El sector educatiu després de la covid19. Mateixos reptes, nova urgència

Eduard Prats Cot- Director General d'ESIC Catalunya i Adjunt a la Direcció General d'ESIC

Si un repassa la premsa de les setmanes prèvies a la declaració de la pandèmia, trobarà poques pistes del que ens estem trobant en aquesta "nova normalitat" que ens està deixant l'inici, progressiu, de la desescalada. També en el sector educatiu, la primera dificultat va ser prendre decisions en un context de gran incertesa.

Tant col·legis, com instituts, escoles professionals i d'oficis, universitats i business schools, ens van trobar davant la imperiosa necessitat de tancar els nostres centres, recomanar als alumnes quedar-se a casa i, pocs dies després, destinar tots els equips, tant docents com de serveis, a teletreballar des de les seves llars.

El període d'adaptació a la realitat imposada per la crisi –en la qual l'alternativa s'ha instaurat com a norma en les universitats, almenys fins a l'inici del pròxim curs– va comportar grans esforços per a traçar un pla de ruta. Ara, recuperada certa estabilitat, la reflexió sobre les conseqüències de la covid19 en el nostre sector ha de permetre'ns dibuixar els propers escenaris.

El primer que cal tenir en compte és que les decisions que vam prendre els directius d'institucions educatives transcendeixen el temps relatiu a l'estat de confinament. Els "nous" models d'ensenyament implantats arran de la pandèmia no són només un pla de contingència temporal, sinó que marquen un rumb estratègic a seguir en els propers anys.

De fet, a molts centres formatius, l'eLearning és present des de fa temps, encara que estigués relegat a activitats complementàries o extra-acadèmiques. En aquest sentit, per a les institucions –ESIC n'és exemple– que ja estaven treballant en la implementació de docència online, la situació actual ha estat un detonant per a accelerar processos que, d'una altra manera, haguessin trigat cinc o deu anys més a desenvolupar-se. Aquesta lectura, encara que optimista, també ha deixat al descobert diverses barreres que hem de superar perquè, en un futur, aquesta digitalització accelerada pugui mesurar-se en termes d'innovació educativa.

Sens dubte, el repte més immediat és la bretxa digital. Malgrat tenir major afectació als primers nivells de l'educació obligatòria, aquesta deficiència acaba repercutint en etapes formatives posteriors, també a nivell universitari. La solució no admet varetes màgiques: les eines informàtiques i els coneixements avançats per utilitzar-les han d'estar a l'abast de tots els estudiants des d'edats primerenques. Qualsevol excusa al respecte és una escletxa de desigualtats en el sistema educatiu, que no pot permetre's si vol ser competitiu.

Segons la meva opinió, l'única via factible per a reduir a 0 aquesta bretxa és la que estan seguint els clústers empresarials: l'organisme competent en educació pública, juntament amb les diverses entitats d'impacte soci-educatiu –ja siguin de finançament públic i/o privat– i tots els centres escolars i instituts sense excepció, han d'unir forces, buscar sinergies i destinar fons per dotar-los amb les eines tecno-digitals necessàries. Una magnífica iniciativa és la que representa YoMo a Barcelona, sustentada

per la Generalitat, l'Ajuntament, la GSMA i la fundació Mobile World Capital.

Reduir aquesta bretxa, no obstant, no suposa la primera fase d'èxit educatiu post-covid. De la bretxa digital portem parlant anys, sinó dècades. Es tracta, més aviat, d'un primer requisit –ineludible– per a fer front al primer desafiament real del sector davant la crisi sanitària: com mantenir els beneficis de la presencialitat des de la distància. De fet, aquest va ser el gran interrogant per a tots els que dirigim institucions educatives, universitats i escoles de negocis incloses, una vegada implantats els programes informàtics que ens permetrien continuar amb la formació en modalitat online. Si bé era necessari canviar els mitjans, havíem de mantenir la finalitat indefectiblement: que el nostre alumnat adquirís els coneixements i competències marcats pels objectius d'aprenentatge del seu pla acadèmic.

La clau d'això estava, en primer lloc, en la capacitació pedagògica del claustre docent –i, no menys important, del personal de suport acadèmic– per a la incorporació de noves metodologies digitals dins de l'ecosistema online. Referent a això, comparteixo algunes de les resolucions que vam dictaminar a ESIC, doncs considero que poden ser exemples extensius de good practice:

Un dels principals beneficis de la forta presència a nivell nacional d'ESIC –som l'escola de negocis i centre universitari amb més Campus repartits per tota la geografia espanyola– és que totes les seus, independentment de la seva localització, gaudeixen d'una faculty de professors de primer nivell, descentralitzada, on es desplacen per a impartir la matèria de la seva expertesa. Els costos de desplaçament dels docents, com és de suposar, requereixen una inversió, no sols econòmica, sinó també de temps. Així doncs, des del comitè directiu d'ESIC vam decidir la implantació d'una metodologia blended per a continuar aprofitant aquest recurs –la nostra qualitat docent– disminuint costos, fruit de reemplaçar un bitllet d'AVE per una sessió online.

D'aquesta manera, tot el claustre d'ESIC ha rebut formació per tal de desplegar tots els beneficis de l'eLearning, identificant les millors metodologies –flipped classroom, jocs interactius de realitat augmentada, avaluacions mitjançant tecnologies de "proctoring", etc.– i les millors eines multimèdia per tal efecte.

Juntament amb la formació del professorat, un dels aspectes que ha reforçat ESIC és l'acompanyament personalitzat de l'alumne, això sí, en remot. Gran part dels valors de la presencialitat poden mantenir-se gràcies a la implementació de la "formació presencial en remot", que no és el mateix que la formació online, en la qual l'estudiant es connecta quan vol, perquè no hi ha cap docent esperant-lo a l'altre costat de la pantalla. Mitjançant plataformes com Zoom o WebEx, la interacció entre el professor i l'estudiant es manté, emulant la sincronia a l'aula i permetent el seguiment individualitzat que, en certes matèries, sempre és necessari.

Sens dubte, aquesta és una pràctica que ha de permetre l'eLearning i que els centres acadèmics han de posar en valor –sense desmerèixer la vàlua de la presencialitat, molt lligada a la "humanització" de la formació, que haurem de recuperar en bona part i tan aviat com les circumstàncies ho permetin. Implementar un model híbrid basat en el blended learning, per tant, és un dels grans reptes del sector. Aquest sistema presenta molts avantatges, més enllà de la necessitat present, per als professionals del futur. No oblidem que la connectivitat ja és una exigència en moltes organitzacions –i una tendència in crescendo tant en potència com en funcionalitats.

D'altra banda, no oblidem que el nostre objectiu final és preparar els joves, no només perquè puguin ser contractats amb les millors condicions, sinó també perquè ells mateixos puguin ser generadors d'ocupabilitat al mercat laboral. Amb aquesta idea en ment, i com a membre del comitè de direcció d'un centre universitari i de postgrau que aposta per la innovació, estic convençut que, en realitat, els reptes del sector no han variat arran de la crisi sanitària.

Més aviat, han accelerat la urgència de donar resposta a aquests reptes. Molt abans de la crisi –que certament té gran incidència en la nostra activitat–, els experts venim parlant de la necessitat de realitzar canvis profunds al sistema educatiu. Capacitació digital i tecnològica, emprenedoria, soft skills i habilitats com l'adaptabilitat i la "aprendibilitat" constant; d'això és del que parlàvem abans de la crisi. Penso que, en aquests temps post-covid, és més necessari que mai, per moltes més raons, seguir aquest mateix camí de renovació del sector de l'educació superior.

Innovació pedagògica: preguntem als experts

Entrevista a Eva Millet

Eva Millet, periodista i escriptora, ha publicat recentment el llibre libro "Niños, adolescentes y ansiedad: ¿Un asunto de los hijos o de los padres?" (Plataforma). Amb aquest llibre es completa la trilogia que es va iniciar en 2016 amb "Hiperpaternidad", que és el terme utilitzat als Estats Units per a definir una criança intensiva i obsessiva basada en la sobreprotecció dels fills. En 2018 va publicar "Hiperniños: hijos perfectos o hipohijos?" en el qual s'analitzava l'impacte d'aquesta mena de criança sobreprotectora en el desenvolupament dels fills.

Segons l'Organització Mundial de la Salut (OMS), més de dos-cents setanta milions de persones en el món sofreixen trastorns d'ansietat. La mateixa organització calcula a entre un 10% i un 20% de nens i adolescents a tot el món experimenten trastorns mentals, el més comú és l'ansietat.

Per què ha decidit triar l'ansietat com a temàtica del teu nou llibre?
Aquest llibre, Nens, adolescents i ansietat, és un encàrrec de la meva editora, però en certa manera té molt sentit, perquè l'ansietat i la hiperpaternitat (que ha estat el tema dels meus dos últims llibres) estan super vinculades. De fet, l'ansietat dels pares i dels fills seria l'ingredient fonamental per a la hiperpaternidad.

En certa manera, aquest llibre, tanca una trilogia. Queda una mica pedant, això de triología, però en el fons sí, són 3 llibres: Hiperpaternidad, Hiperniños i Niños, adolescentes y ansiedad. Perquè, repeteixo, és un ingredient fonamental d'aquesta mena de criança i, també, és una conseqüència d'aquesta criança hiperestimulada, hiperexigente i hiperprotectora.

> Tots els experts als quals he entrevistat per a aquest llibre m'han dit que l'ansietat cada vegada és més precoç i virulenta.

Nens i ansietat, així a primera vista, semblen conceptes antagònics…
Clar, és que, en teoria, l'ansietat no hauria d'afectar els nens. Però cal tenir en compte que l'ansietat és una emoció fonamental per a la nostra supervivència i, en petites dosis, és positiva, és clau, perquè és el que ens impulsa a treure'ns una carrera, a aprovar un examen, a arribar a agafar un avió a temps o a escriure un llibre. L'ansietat és necessària en el nostre dia a dia, però quan es travessen unes línies vermelles i et pot amargar l'existència, és quan l'has de tractar.

> L'ansietat és necessària en el nostre dia a dia, pero quan es travessen unes línies vermelles, pot amargar l'existència.

Respecte als nens, fins als anys 80, la psiquiatria considerava que l'ansietat no era un assumpte de nens. No obstant això, l'ansietat, com a emoció humana, sempre ha estat allí, el que passa és que, avui dia, es parla més d'ella i s'explica més.

Tots els experts als quals he entrevistat per a aquest llibre m'han dit que l'ansietat cada vegada és més precoç i virulenta, amb una mena d'ansietat que no es correspon amb l'edat. I això està molt relacionat amb la mena de criança d'avui dia i amb el ritme de vida accelerat.

L'ansietat pot ser bona, quan pot ser una aliada de supervivència o ens impulsa a superar-nos, o dolenta. Quina és la frontera entre ambdues? Com podem diferenciar-les?
Quan deixes de fer una cosa a causa de l'ansietat, quan afecta la teva vida quotidiana, és quan s'han de començar a prendre mesures.

El problema que té l'ansietat és que és poc clara, és una emoció molt confusa. En canvi, per exem-

ple, identificar la por és molt fàcil. A vegades sents ansietat i no saps per què. Si per als adults ja és difícil identificar l'ansietat i el seu origen, encara ho és més per als nens, que encara no tenen eines per a explicar el que estan sentint.

Si per els adults ja és difícil identificar l'ansietat, encara ho és més pels nens que tenen menys eines per explicar el que estan sentint.

Com es pot identificar a un nen amb ansietat? I què podem fer els pares i mares per a ajudar-ho/a?
Hi ha uns símptomes que ens poden ajudar a detectar-les com a pares: **1.** múltiples i continuats símptomes de petites malalties (em dol la panxa, em dol el cap, etc.) quan no hi ha una explicació mèdica sobre aquest tema. **2.** El rebuig a anar a llocs habituals on no tenien cap problema i de sobte no volen anar, per exemple, al col·legi, no volen anar a l'entreno, a una festa d'aniversari. **3.** Un altre símptoma seria el bloqueig, per exemple, davant un examen, davant una prova. **4.** El mutisme: hi ha nens que no parlen per un trastorn d'ansietat. No parlen fora de casa. **5.** Preocupacions constants i exagerades. Per exemple, els meus papàs moriran, la por a l'abandó. **6.** Alteracions dels patrons de somni i fam. **7.** Més irascibilitat. En general, seria qualsevol ocasió en la qual com a pare o mare no reconeguis al teu fill.

Quines receptes donaries per a combatre l'ansietat?
L'ansietat es pot tractar amb medicaments, encara que aquests no són la panacea. La medicació ha d'anar acompanyada d'una teràpia. De fet, amb nens petits s'evita la medicació.

No obstant això, hi ha unes maneres de prevenir l'ansietat que són claríssimes. Una és parar una mica el ritme. Si a nosaltres els adults ja ens costa arribar a tot, als nens encara més. Els nens necessiten temps per a parar i estar tranquils. Una altra cosa fonamental és dormir.

Un somni és un reparador natural i fantàstic. Una bona alimentació, perquè el microbiota – composició dels organismes del nostre estómac- està molt vinculada al funcionament cerebral. Per tant, si tens un microbiota sa, generes més antidepressius naturals. Una dieta rica en fruita, vegetals, sense aliments hiperprocesados.

Una altra recepta és parlar amb els nens, intentar que s'expressin. Una anècdota que em va contar una noia i que em va impressionar molt és que em va dir que quan ella va tenir un atac d'ansietat el que li va calmar no van ser les pastilles sinó les abraçades de la seva mare. El tacte és molt important.

Jugar, a més de que és la forma de vida dels nens, també és un ansiolític fantàstic i ajuda molt a aprendre a bregar amb l'ansietat. Com també ho és no abusar de les pantalles.

Llavors, les noves tecnologies han tingut incidència en l'augment de l'ansietat?
Les pantalles són uns grans generadors de l'ansietat. D'una banda, estan les RR. SS, usades molt per adolescents, que ja de per si estan en una etapa molt procliu a l'ansietat. És un moment en el qual estàs molt ansiós perquè has de triar, perquè et fas major, etc. Les pantalles els creen molta ansietat per la comparació i per frustració per veure vides aparentment perfectes i també perquè estan dissenyades per a enganxar-te. Et fan segregar dopamina i cada vegada necessites més.

Per això, quan no tens la pantalla,

Jugar, a més de la forma de vida dels nens, també és un ansiolític fantàstic i ajuda a aprendre a bregar amb l'ansietat

genera molt stress. Això és molt pervers. Fa poc vaig escriure un article sobre els col·legis dels magnats de silicon valley i porten als seus fills a col·legis a escoles Waldorf, amb joguines de fusta i sense pantalles. I d'altra banda tenim a tots aquests milions de nens enganxats a les pantalles com si fos menjar escombraries. I també tenim un problema els pares.

Algunes recomanacions més per a mares i pares?
Baixar el ritme i aprendre a viure amb l'ansietat. No es pot patologizar-ho tot. Passem d'un extrem a un altre. Hem passat que no existia l'ansietat al fet que aquesta te de un cert poder.

Per exemple, en el món anglosaxó, estar diagnosticat, et dóna certs privilegis, com, per exemple, tenir més temps en els exàmens o entrar per una altra porta al menjador del col·legi.

A més, la gent que deia que estava depressiva o que tenia ansietat, rebia més likes o aconseguia més followers perquè es convertia en una forma de reconeixement i així captaven l'atenció. Per tant, hi ha un poder en aquesta fragilitat.

En el món anglosaxó, estar diagnosticat et dona certs privilegis.

Cal recordar que l'ansietat té una part molt útil, que és el que fa que ens superem i que aconseguim objectius i ens ha ajudat a sobreviure al llarg de la història i a desenvolupar l'empatia. Ben portada i en les dosis adequades, l'ansietat és importantíssima. La necessitem per a aconseguir els nostres objectius.

Quin paper hi juga la classe social?
Per escriure el llibre, vaig contactar amb adolescents de Barcelona, d'una escola per a famílies amb un poder adquisitiu alt. Aquests adolescents estaven tots posseïts per l'ansietat.

Tenien molta angoixa, sobretot prendre decisions, derivada de la seva por a equivocar-se. Per a aquests estudiants prendre decisions com escollir el tema del Treball de Recerca els podia provocar una ansietat enorme. Aquests nens eren producte de la hiperpaternitat.

Aiximateix, també vaig posar-me en contacte amb adolescents tutelats. Aquests, en molts casos, no sabien què era l'ansietat, però sí que la patien.

Un entorn socioeconòmic complicat genera més ansietat, tot i que els que la pateixen pensen que no se la poden permetre.

Les pantalles creen molta ansietat per la comparació i per la frustració de veure vides aparentment perfectes.

Si l'ansietat també és un producte de la criança, que pautes donaries als pares per a no criar fills ansiosos. Com podem ajudar els nostres fills a prevenir l'ansietat?
Els dos principals generadors d'ansietat són la por de ser abandonats i la por d'equivocar-se. I el problema amb la mena de criança actual és que els pares no permeten que els seus fills s'equivoquin perquè s'avancen a les possibles dificultats i possibles errors. Poden arribar a fer els deures pels seus fills, barallar-se amb un professor perquè els pugin la nota, xisclen als àrbitres quan creuen que s'ha produït una injustícia, etc.

Els dos principals generadors d'ansietat són la por de ser abandonat i la por a equivocar-se.

En definitiva, els pares estan hiperprotegint els seus fills, amb un paper de guardaespatlles i advocats d'aquests. No els deixen equivocar-se durant tota la infància i, en arribar a l'adolescència, que és quan han de caminar sols, no saben i la por d'equivocar-se és encara més pronunciada.

Cal tenir en compte que equivocant-nos és quan aprenem. Els pares hem d'aprendre a reconèixer l'error i assumir que els nostres fills no són perfectes i que es poden equivocar. I que és sa, perquè d'un error s'aprèn. ■

connecta+
by fundacióimpuls

Educació en el bon ús d'Internet i les tecnologies

Connecta+ és un programa formatiu gratüit adreçat a escoles i famílies que neix amb l'objectiu d'ajudar nois i noies a reflexionar sobre l'ús d'Internet i les seves pròpies conductes i hàbits a la Xarxa. Amb aquest projecte volem acompanyar els alumnes de 9 a 15 anys, perquè adquireixin criteri en l'ús de les eines digitals.

www.connectames.org

Inclusió en temps de confinament

Escola inclusiva, també en confinament

Núria Capellas- Coordinadora del CEEPSIR Aspasim

Aspasim és un dels Centres d'Educació Especial Proveïdor de Serveis i Recursos (CEEPSIR) que acompanya als infants amb necessitats educatives especials (NEE) perquè puguin seguir l'escolarització a l'escola ordinària. En dies de confinament, amb les escoles tancades, hem tingut el repte de seguir potenciant l'escola inclusiva, acollir noves diversitats que genera l'acompanyament a distància. Calia que les pantalles no invisibilitzessin, que les propostes generalitzades no deixessin ningú al marge, sinó tot el contrari, posar especial cura en donar una resposta individual i a mida, tenint en compte també com el confinament podria estar afectant a cadascú. De fet, l'experiència ens diu que introduir metodologies de treball que tinguin en compte la diversitat té un impacte positiu en la globalitat del grup. No només ajudem a aprendre l'alumne amb discapacitat, sinó que també ajudem a respectar els diferents ritmes d'aprenentatge de tot l'alumnat de l'aula. Així, tot el contrari d'aïllar els infants amb necessitats educatives especials, cal dotar l'escola dels recursos necessaris per garantir la inclusió de la diversitat, també en confinament, i alhora, tenir en compte quines afectacions específiques pot generar l'estar tancats a casa als infants amb discapacitat.

> En aquests dies de confinament, amb les escoles tancades, hem tingut el repte de seguir potenciant l'escola inclusiva, acollint noves diversitats que genera l'acompanyamnent a distància.

> L'experiència ens diu que introduir metodologies de treball que tinguin en compte la diversitat té un impacte positiu en la globalitat del grup.

> Aspasim, a més d'acompanyament escolar, té tallers ocupacions i llar inclusives atenent a un total de 285 persones.

Una vegada més s'ha demostrat que parlar d'escola inclusiva és parlar d'un treball d'equip, d'un treball cooperatiu entre els mestres de l'escola ordinària i els mestres de l'escola d'educació especial. En aquesta línia, el professorat amb qui treballem té molt en compte la diversitat, el que facilita estar en contacte amb els in-

La gestió de l'impacte del Coronavirus ha tingut per ara un sobrecost de 15.000 euros setmanals per Aspasim.

fants que habitualment acompanyem i les seves famílies fent-los arribar propostes específiques, incorporant-los en les videotrucades col·lectives o fent-ne d'específiques si ha estat necessari.

Cal tenir present però que en centres d'alta complexitat sovint és complicat mantenir una relació amb les famílies fora del contacte quotidià amb els infants a l'aula i les relacions online accentuen aquestes distàncies. Cara al tercer trimestre ja s'han activat les reunions online dels diferents grups de treball i seminaris en el marc de l'escola inclusiva de la mà del Consorci d'Educació i del Grup de Treball CEEPSIR.

L'impacte de la Covid-19 a una entitat d'atenció a persones amb discapacitat

Aspasim, a més d'acompanyament escolar té tallers ocupacions i llars inclusives atenent un total de 284 persones. Des del 13 d'abril, quan va començar el confinament, hem destinat la majoria dels recursos a cobrir l'acompanyament a les llars 24h al dia i 7 dies a la setmana, amb aproximadament 135 professionals en rotació, als quals hem dotat del material sanitari imprescindible per fer una atenció segura.

Els suports de material per part de l'administració van ser de mínims i van arribar a partir de la primera setmana d'abril. Un 70% dels professionals han estat de baixa, fent aïllament per símptomes, per ser població de risc o per haver de tenir cura de població de risc i s'han contractat professionals d'entitats especialitzades. 13 persones han donat positiu: quatre asimptomàtiques, vuit hospitalitzades que ja són a casa i el Sr. Vila, membre del patronat, que va morir el passat 5 d'abril.

Els suports materials de la Generalitat van ser mínims i van arribar a partir de la primera setmana d'abril.

Així, la gestió de l'impacte del Coronavirus ha tingut per ara un sobrecost de 15.000 € setmanals per Aspasim. Aquesta despesa arriba quan la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA) té un deute acumulat de 172.000€ amb Aspasim, el que complica enormement la liquiditat de l'entitat. Ja el 2015 vam estar en una situació similar amb la DGAIA que vam denunciar per via legal i el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va fallar a favor nostre.

Davant d'aquesta emergència el 17 de març vam engegar una campanya de denúncia i captació de fons que ens permetés garantir la cura de les persones que atenem i la protecció sanitària dels nostres professionals.

La resposta ha estat aclaparadora, més de 260 persones i organitzacions heu fet aportacions econòmiques i de producte que superen els 65.000€. En paral·lel, els mitjans de comunicació se n'han fet ressò, el que ha suposat que la DGAIA engegués el pagament del deute. ■

Confiança en l'escola, eines i acompanyament

Ismael Palacín - Director de la Fundació Jaume Bofill

El passat dia 5 d'abril, Ismael Palacin va publicar aquest excel·lent article d'opinió al diari PuntAvui. Amb el seu permís, el reproduïm en aquestes pàgines, perquè pensem que pot ser molt interessant.

Aquesta crisi suposa l'experiment educatiu massiu més sobtat i immersiu de la història. Jo afegiria que són molts experiments alhora: reinventar l'aprenentatge en una situació límit, convivència familiar intensiva, compaginació de feina i criança, usos de tecnologia educativa accelerada, cooperació família-escola.

Un període tan llarg de tancament d'escoles és un trasbals per a infants, famílies i docents. Fins ara ple de limitacions, amenaces i inseguretats. Avui us proposo destacar el que estem aprenent pels reptes de futur.

Sempre s'ha dit que l'educació necessita canvis lents. Quan la tempesta passi l'educació tornarà a la normalitat coneguda, però les escoles hauran revolucionat per sempre la seva experiència.

En poc temps la societat ha redescobert el valor d'un mestre fora del regne de la seva aula. En la distància s'ha fet més patent que l'aprenentatge necessita tutoria, mentorització, orientació i vincle, i que el bon mestre esdevé un referent més que un impartidor de continguts dosificats.

Ara molts docents han reivindiat la importància d'actuar com un equip, de liderar valors i crear climes d'esforç i motivació que sostinguin l'escola com una comunitat. Quan "acabar el temari" és impossible, moltes escoles han podat el currículum per apostar per l'aprenentatge més competencial.

Hem entès que l'aprenentatge necessita personalització, i que ni cent fitxes diàries ni cap sofisticat programari tecnològic poden suplir-la. Sense la conversa al passadís, molts mestres truquen un a un als alumnes més desconnectats per restablir el vincle.

> La societat ha redescobert el valor d'un mestre fora del regne de la seva aula.

S'han fet més paleses que mai les desigualtats digitals a les llars dels alumnes, per la impossibilitat d'acostar oportunitats telemàtiques a infants que no tenen prou connectivitat a casa, ni tan sols dispositius. Aquest abisme que afecta l'aprenentatge ja existia, i estem aprenent que no seria tan difícil proveir aparells i connexió a qui li cal.

La resistència de moltes escoles a incardinar la cultura digital en les pràctiques docents ha estat substituïda per un esperit més explorador en un esforç admirable dels equips. La tecnologia agreuja les desigualtats socials? Ara veiem que si l'escola no ofereix cultura digital, privem els alumnes en desavantatge de la seva única oportunitat d'assolir el que a casa no els podran oferir.

L'administració (que durant anys havia negligit amb les beques menjador) ha estat capaç d'oferir targetes moneder en un temps rècord a les famílies que ho necessiten.

Els mestres han après a involucrar més les famílies, i aquestes han redescobert la cooperació amb l'escola per la necessitat d'entendre millor què aprenen els seus fills, com es motiven i com promoure curiositat, hàbits i autonomia.

> Els mestres han après a involucrar més les famílies, i aquestes han redescobert la cooperació amb l'escola

Hem vist com l'aprenentatge s'enriqueix amb multitud de recursos didàctics en línia, i quan tornem el podem reconnectar amb les mil oportunitats de l'entorn comunitari.

Qui impulsarà això? Molts equips de mestres i les xarxes d'innovació, però també una administració que no només haurà de fer decrets i proveir recursos: ens cal que ofereixi confiança, eines i acompanyament intensiu. ■

Contra la por, la vida

Francina Martí - Presidenta de l'Associació de Mestres Rosa Sensat

Espero que aquesta crisi sanitària ens ofereixi noves oportunitats per construir una educació que doni garanties a tots els infants que es respectin els seus drets. Després d'una situació d'urgència i d'emergència com la que estem vivint, i que ni de bon tros encara no podem donar per acabada, sembla que si alguna cosa hem après és que hem d'enfortir el sistema educatiu, perquè l'educació dels infants i joves és un dels puntals perquè la nostra societat avanci cap a una societat millor.

Durant aquests mesos de confinament s'han posat a la llum moltes de les mancances i esquerdes del sistema educatiu del país. D'una banda, s'han posat en evidència les desigualtats amb què conviu el sistema, i que ens ha fet veure que la bretxa social és molt més profunda, i que va més enllà de l'anomenada bretxa digital.

M'agradaria pensar que en aquests moments, s'ha valorat el sentit de l'escola i s'ha posat en evidència que per part dels infants i de les famílies, s'ha trobat a faltar aquest espai de trobada. Les eines digitals ens han ajudat a pal·liar aquesta absència, però que no la poden substituir de cap manera. Així doncs, si de vegades dubtàvem del paper i de la importància de l'escola i de la funció social que té, aquests dies ho han deixat més clar que mai.

Una altra evidència que també hem pogut comprovar és que com a societat no compartim el mateix concepte del que és l'educació. L'escola no té una única finalitat sinó que en té unes quantes, que com a societat hem de posar en valor.

> L'escola ha de garantir l'aprenentatge al llarg de totes les etapes en funció de les necessitats de cada edat.

Aquests dies hem trobat a faltar sobretot la funció socialitzadora que fa l'escola. Els infants han trobat a faltar els seus companys, els seus mestres, aquest tracte i aquests vincles personals i quotidians que els fan sentir part d'un grup, d'un col·lectiu. No és el mateix estar tots junts compartint espais i activitats, que cadascú sol des de casa seva. Perquè no aprenem sols, sinó que aprenem amb els altres. I tot i que hi pugui haver aquest contacte virtual, no és el mateix. Tot i que les trobades en les plataformes digitals han fet un paper de suplència molt important, tenim l'evidència més que mai, que no podem fer una escola a distància, o que només la podem fer en moments tan especials com aquest que estem vivint. A més, l'escola és un instrument de cohesió social, que ha de garantir l'equitat i la igualtat d'oportunitats per a tots els infants siguin com siguin, i vinguin d'on vinguin.

Una altra de les funcions importants que fa l'escola és la de garantir l'aprenentatge al llarg de totes les etapes en funció de les necessitats de cada edat. I el més important de tot, fer que l'escola sigui aquest espai on es visqui l'aprenentatge en present, que tingui sentit en l'ara i l'aquí, i que tingui com a objectiu només preparar per al futur.

Des de l'escola s'ha d'impulsar i afavorir les ganes de continuar aprenent sempre al llarg de la nostra vida. L'escola hauria de garantir que no perdem mai la curiositat per sorprendre'ns i interrogar-nos. Això enllaça amb un altre objectiu primordial (que a vegades s'ha vist com a únic!) que és l'adquisició de coneixements i de la cultura. S'ha dit també, massa sovint, que ara que existeix internet i que tenim tanta informació a mà, el paper de l'escola queda en entredit, quan justament és al contrari.

Ara, amb aquesta sobrecàrrega informativa el paper de l'escola és més necessari que mai: ja que és on hem d'aprendre a distingir quina informació és rellevant i verídica, i en segon lloc a transformar tot aquest allau informatiu en coneixement. A partir d'aquí hem de construir el nostre criteri i un punt de vista propi sobre la vida i les coses.

L'escola, i el sistema educatiu, també té un paper fonamental pel que fa a ga-

rantir la custòdia i facilitar la conciliació familiar. Com ja s'ha dit, aquesta no és la funció principal de l'escola, però és una d'elles. I justament aquest punt ha estat un dels més polèmics en la tornada a l'escola després del confinament.

Des de l'escola s'ha de garantir la seguretat dels infants i joves, i també la dels professionals.

Des de l'escola s'ha de garantir la seguretat dels infants i joves, i també la dels professionals. Això està fora de dubte. I potser per això, per un excés de zel, davant d'una situació tan incerta, no s'han obert les escoles de manera generalitzada, en un moment en què tots, infants, famílies i societat, les necessitem més que mai. Des de l'administració no s'ha donat la informació de la manera clara, tal com hagués estat necessari, i la planificació s'ha fet a corre-cuita a mesura que anaven succeint els esdeveniments.

És per això que de cara al setembre, quan esperem començar el nou curs amb més normalitat que ara, tot haurà d'estar pensant i planificat per garantir totes i cadascuna de les finalitats de l'escola que volem, i de manera conjunta tota la comunitat educativa.

Potser al setembre haurà arribat el moment de deixar enrere el vell model d'escola organitzada en: una aula, un grup d'alumnes, un professor i una assignatura.

Potser setembre serà el moment d'una nova escola amb espais d'aprenentatge fora de l'edifici escolar, amb més contacte amb l'espai natural.

Potser serà el moment d'una nova escola amb espais d'aprenentatge fora de l'edifici escolar, amb més contacte amb l'espai natural i de l'entorn, més transversalitat entre les àrees i disciplines, i una avaluació que no sigui pura quantificació, sinó que sigui una guia que promogui el procés d'aprenentatge.

Per arribar fins aquí fa falta que compartim aquesta visió del que és l'educació. Aquest és el gran repte que està perillant durant aquesta crisi. No ens podem permetre recels i manca de confiança entre mestres i famílies, sinó tot el contrari.

En els extrems hem vist d'una banda alguns professionals que no han estat a l'altura del que demanaven les circumstàncies escudant-se en la por i en la responsabilitat, i de l'altra banda famílies i societat que no valoraven l'esforç que s'ha fet per continuar garantint el dret a l'educació dels infants.

El repte que tenim davant és el dret a l'educació dels infants. Un repte massa important per no posar-hi tota l'energia i tots els recursos necessaris. És ara quan, més que mai, professionals, famílies i societat, hem de compartir i tenir confiança els uns amb els altres i treballar de manera conjunta per aquest bé comú tan preuat i necessari que és l'educació dels infants i joves.

Arriba el moment d'actuar contra la por, contra les pors, que planen sobre la comunitat educativa. La por de no tenir prou seguretat, la por de no poder oferir les activitats necessàries per garantir els objectius que ha de complir l'escola, han de deixar pas a enfortir el vincle de confiança entre mestres i famílies. I si aquest vincle s'ha esquerdat, l'hem de restaurar. Ens hi juguem molt.

Ética global después del Covid-19

Albert Cortina- Abogado, urbanista y autor de distintas publicaciones sobre transhumanismo y humanismo avanzado.

Con el permiso del autor, reproducimos este artículo, que ya fue publicado en la Revista Ecclesia núm. 4.028 de 18.04.20.

Estamos aprendiendo una dura lección. El confinamiento ocasionado por la pandemia de coronavirus COVID-19 nos obliga a reflexionar sobre la idea de progreso tecno-científico que hemos ido construyendo durante estas últimas décadas, así como sobre el propósito y la misión en el mundo del género humano.

La ideología del transhumanismo/posthumanismo quiere imponer su agenda a partir de un reset del sistema a partir de la presente emergencia sanitaria. Los "profetas" del transhumanismo que van de la mano de los "apóstoles" globalistas nos habían augurado un progreso biotecnológico en el que dejaríamos atrás nuestra naturaleza humana a favor de una nueva condición posthumana.

Con cierta soberbia afirmaban que la próxima etapa evolutiva del ser humano era convertirse en el nuevo Homo Deus. De este modo, querían que cayésemos en el renovado engaño de la serpiente antigua cuando generación tras generación susurra a los oídos de los humanos la conocida frase de "¡Seréis como dioses!". ¡La tecnología nos salvará! !El advenimiento de la Singularidad tecnológica está cerca! ¡Tenemos un deber moral al mejoramiento humano!... proclaman los gurús de las corporaciones tecnológicas y las potencias emergentes de la globalización.

Y en medio de ese relato soberbio y prometeico, viene un tipo de coronavirus muy contagioso que causa una pandemia global y sitúa a la humanidad frente a la realidad: su absoluta contingencia y caducidad. De nuevo la vida nos recuerda que la vulnerabilidad, la fragilidad, la enfermedad, el envejecimiento y la muerte son consustanciales a la naturaleza humana. ¡No somos dioses!

Durante estas semanas de confinamiento, instalados en el aislamiento y en la ansiedad por el futuro incierto, las personas ven las tecnologías como lo que realmente son: un mero instrumento y no como su salvación. Lo que de verdad importa, va más allá de la digitalización y de la implementación de las biotecnologías disruptivas.

> De nuevo la vida nos recuerda que la vulnerabilidad, la fragilidad, la enfermedad y la muerte son consustanciales a la naturaleza humana.

El amor, el contacto con los demás, la generosidad, la solidaridad, la sobriedad, el sentido trascendente de la vida…de repente se han convertido en valores que han pasado de ser simplemente proclamamos - a veces de forma retórica - a ser vivenciados con mayor intensidad y muchas veces a ser añorados por haberlos perdido, o por no poderlos compartir, en estos momentos, debido al confinamiento general. Son muchos los que están dejando de lado los cantos de sirena de la utopia/distopia transhumanista para reconocer que el humanismo avanzado centrado en la persona, en la defensa de su dignidad, libertad y diversidad, así como en la custodia de la creación puede ser el tipo de humanismo integral que sirva como base para construir una ética fundamentada en las virtudes morales y en los valores universales, inspirados en nuestra conciencia y en el corazón de cada hombre y cada mujer por la Ley natural.

> Durante estas semanas de confinamiento, las personas ven las tecnologías como como lo que realmente son.

Desde mi punto de vista, esta ética global, para ser realmente una bioética y una tecnoética humana, que contribuya al bien común y a la felicidad de cada persona y al desarrollo de su proyecto vital, debe estar fundamentada en el orden cósmico establecido por el Creador.

Al estar el género humano creado a imagen y semejanza de Dios, el hombre y la mujer del siglo XXI no puede transformar biotecnológicamente su esencia y naturaleza humana, mediante una libertad morfológica sin límites. Las alteraciones radicales y modificaciones biotecnológicas que postula el transhumanismo en la condición humana pueden acarrear graves consecuencias que irán en detrimento del perfeccionamiento del proyecto humano al que estamos destinados.

Tal vez muchas personas, durante este confinamiento, vuelvan su mirada y su corazón a la Divina Providencia y comprendan que es el Señor quién

Mapa Covid Mayo de 2020

nos salva realmente y no la suma de la Ciencia, la Razón y la Tecnológia convertidas en una nueva religión global.

Esta pandemia de coronavirus es un preaviso a la humanidad para que corrijamos el rumbo y evitemos nuestra propia destrucción.

La Torre de Babel tecnológica que está construyendo el ser humano en el presente siglo XXI a través de un Nuevo Orden Mundial sin Dios terminará como la de los tiempos antiguos. Esta pandemia de coronavirus es un preaviso a la humanidad para que corrijamos el rumbo y evitemos nuestra propia destrucción. El progreso científico y tecnológico debe ir acompañado de un progreso moral. Por ello, es tan importante desarrollar una bioética y una tecnoética que nos permita discernir cuando las tecnologías emergentes están al servicio de las personas y cuando, es al revés, siendo las personas las que quedan atrapadas y esclavizadas por dichas tecnologías.

Debemos ser capaces de aplicar el potencial de las tecnologías exponenciales a toda la humanidad para mejorar el proyecto de desarrollo humano integral y rechazar toda gobernanza global que lleve a que dichas tecnologías estén únicamente al servicio de unas elites globalistas que nos quieran alienar y controlar. Este confinamiento por el COVID-19 es un tiempo dado a la reflexión sobre estas cuestiones y sobre cómo superar los riesgos existenciales que amenazan a la humanidad para que, una vez superada la emergencia sanitaria ocasionada por la pandemia de coronavirus, hayamos aprendido la lección, es decir, que un minúsculo coronavirus puede destruir toda nuestra civilización construida sobre fundamentos de egoísmo y de soberbia.

Ante las ideologías del transhumanismo y del globalismo que pretenden transgredir los límites de la naturaleza humana, destruir la diversidad de las comunidades culturales y espirituales y romper la armonía de las redes de vida, propongo que se elabore con urgencia una Declaración Universal de Valores Humanos.

Desde la cosmovisión cristiana, tenemos una bella tarea: evangelizar la globalización. Si como resultado de este confinamiento mundial los seres humanos volvemos la mirada y el corazón hacia Dios y confiamos plenamente en Él, seguramente superaremos esta crisis sanitaria, económica y social, inaugurando una nueva era más humana y conforme a nuestra inteligencia espiritual y al Plan de Dios.

DURANT 139 PÀGINES
HE SIGUT ASTRONAUTA I
HE VIATJAT A LA LLUNA!

Durant 156 pàgines
he sigut detectiu i he
resolt molts misteris!

Durant 275 pàgines
he sigut pilot d'avió i he
donat la volta al món!

Durant 253 pàgines
he sigut futbolista i el meu equip
ha guanyat el campionat!

moondogcom.fr - Photos : © sannebera, Andrey_Arkusha, jacques, Andy Dean/fotolia

És lector qui viu el que llegeix

XIMI XESCA

El portal per al
foment de la lectura i
la comprensió lectora

www.ximixesca.com

Recomanacions de lectura

Eva Mateo - promotora de Xim i Xesca

Des de Xim i Xesca, eina interactiva i personalitzada per despertar el gust per llegir i millorar la comprensió lectora ens recomanen un seguit de llibres perquè els vostres fills tinguin un estiu ple d'aventures. Hi trobareu títols per a totes les edats!.

Per a lectors de Cicle Inicial

Títol: Els tres amics
Autor: Helme Heine
Editorial: Barcanova
Argument: A la Granja del Bonestar hi viuen molt bé en En Cesc Gall, en Joan Ratolí i en Silvestre Gras són tres grans amics que van junts a tot arreu, s'inventen tot tipus de jocs i s'ajuden sempre que es necessiten

Títol: On viuen els monstres
Autor: Maurice Sendak
Editorial: Kalandraka
Argument: Una de les obres més importants de la literatura infantil del segle passat. Amb humor i de manera molt senzilla parla de les fantasies dels nens, les seves emocions i les seves pors.

Col·lecció: La casa mágica del arbol
Autor: Marie Pope Osborne
Editorial: SM
Argument: Cada llibre trasllada Jack i Annie a viure una nova aventura on coneix-eran paisatges i cultures diferents i èpoques de la història anteriors a la seva.

Per als lectors de Cicle Mitjà

Col·lecció: Gol
Autor: Luigi Garlando
Editorial: La Galera
Argument: Amb el futbol com a tema de fons, diferents històries molt amenes que transmeten els valors de l'esforç, de l'amistat i la necessitat de la unió d'equip per aconseguir grans resultats.

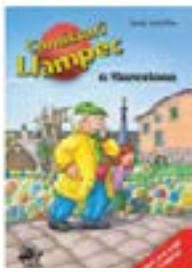

Col·lecció: El comisari Llampec
Autor: Ursel Scheffler
Editorial: Edicions Pirata
Argument: El Comissari Llampec viatge per tot el món per desemmascarar estafadors, lladres i malvats de tota mena.

Títol: Contes per telèfon
Autor: Gianni Rodari
Editorial: Joventut
Argument: Recull de contes breus, enginyosos i divertits de la mà del millor escriptor de literatura infantil que mai ha donat Itàlia i de qui aquest any se celebren els 100 anys de la seva mort.

Per a lectors de Cicle Superior

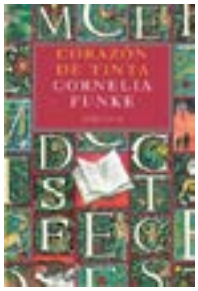

Trilogia Corazón de Tinta
Autor: Cornelia Funke
Editorial: Siruela
Argument: Per als autèntics amants dels llibres sobre amants de llibres amb el poder de portar al present els personatges dels llibres que llegeixen.

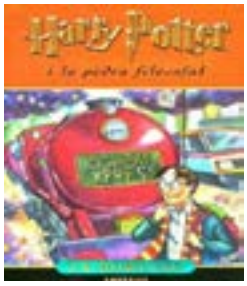

Saga Harry Potter
Autor: J. K. Rowling
Editorial: Empúries
Argument: Les aventures d'aquest aprenent de mag i els seus amics en un món on es barregen amb tota naturalitat fantasia i realitat atrapen tant al lector que s'entén

Trilogia Els Jocs de la Fam
Autor: Suzanne Collins
Editorial: Estrella Polar
Argument: Sobre la condició humana portada al seu màxim extrem. Podries sobreviure tot sol, en un món salvatge, on tothom farà el possible perquè no tornis

Títol: Viaje al Centro de la Tierra
Autor: Jules Verne
Editorial: Alianza Editorial
Argument: Publicada el 1864, tracta de l'expedició d'un professor, el seu nebot i un guia a les entranyes de la Terra on es troben amb espais habitables i passadissos

L'Escola Anne Sullivan International School de Barcelona: Reflexions de famílies confinades

Una escola viva, una escola que es mou! És l'eslògan més conegut de la nostra escola, i que sens dubte aquesta pandèmia l'ha fet posar en marxa, tot un repte educatiu per la direcció de l'escola, docents i l'alumnat, sense deixar de banda a les famílies com a conductors fonamentals d'aquest eix.

Fa anys, que com a pares sabem que el món virtual s'havia de convertir en una de les eines per excel·lència, entorn imprescindible de la vida de les societats del segle XXI. Molts de nosaltres intentàvem retrassar-ho el màxim possible, avantposant un quadern d'escriptura per un arxiu de text Word. Ara, de sobte, ens ha caigut al damunt la tele-educació, l'educació a distància o digital des de casa i sense possibilitat de contacte real. I ens hem tornat bojos. El que era una possibilitat remota, un món afegit o una opció moderna ha esdevingut el remei a una situació imprevista, desconeguda i impossible d'esquivar.

Com a pares ens hem posat a la feina amb el bagatge que portem damunt, hem improvisat sense formació i hem innovat tècnicament sense revisió crítica prèvia. Hem entrat a educar amb ferramentes digitals en un context trasbalsat i contaminat, sense cap EPI de prevenció, com sanitaris desprevinguts davant de casos d'un virus desconegut. El resultat no podia ser altre, contagiats pel virus de la desesperació durant els primers dies, regnant el pessimisme i la impotència.

La situació actual no pot comparar-se amb res del que havíem conegut. Cadascú ha respost amb els hàbits adquirits per anys de formació i autoformació en situació de normalitat, però el que necessitem fer ara no és ni educació a distància, ni utilització de TIC com a complement de l'educació presencial ni, encara menys, formació presencial de pissarra i entrega de treballs escrits a mà.

L'escola ASISB ens ha posat a l'abast les eines i el suport perquè aquesta metodologia innovadora tiri endavant des del primer dia. Han adaptat l'activitat, han hagut de canviar els mitjans per tal d'aconseguir els objectius que mai han perdut de vista, adaptant els horaris lectius a través de les pantalles. Alumnes que no han deixat el contacte amb els docents, adaptats en un temps rècord a la nova rutina. En aquesta situació d'urgència s'ha volgut aprofitar l'excepcionalitat i l'oportunitat que aquesta etapa ens ofereix, despertant d'aquest xoc que ha suposat el confinament.

Pensar, parar un moment a reflexionar sobre què fem i el què volem fer. Plantejar el sentit de l'educació en una sociedad convulsionada, sacsejada per una crisi que no voliem veure però que es gestava de manera sorda i amagada. Canviar les maneres d'ensenyar, de viure i de conviure des del present. Formar persones autònomes, crítiques i autosuficients, capaços d'afrontar situacions desconegudes amb eines polivalents.

És el moment i tenim l'oportunitat. Sabem que estem a distància, que el control sobre els nostres fills s'ha difuminat, però que a canvi tenen al seu abast el món sencer de manera virtual, alumnes que tenen l'oportunitat de veure les tecnologies com una eina d'aprenentatge. Veiem en els nostres fills cares d'il.lusió, sorpresa, cautivats en comprobar del que son capaços de fer de manera autónoma amb un ordinador o una tableta, més enllà del que coneixien fins ara, una simple recerca a Google o el seu joc arcade preferit. Doncs posem-nos, la nostra escola ja treballa en un projecte educatiu consolidat, estimulem la seva capacitat d'autoaprenentatge, fomentem la seva autonomia, no caiguem en activitats dirigides, pautades i especificades amb un llistat interminable d'instruccions.

Deixem-los buscar, descobrir, imaginar, crear. Deixem equivocar-se a l'alumnat, que caiguin en els seus propis errors. Canviem el model d'activitat. Proposem-los camins, orientem la recerca, valorem el resultat. No podem reproduir el model educatiu presencial, ni tan sols l'educació a distància, en situacions de solitud i aïllament, però sí que podem potenciar una capacitat que és fonamental però no solem atendre en el model presencial, la de l'autonomia, la d'aprendre a aprendre. Aprofitem la situació actual amb activitats que estimulen la motivació i la curiositat de l'alumnat i guiar-lo en el procés personal, lliure i creatiu, que és l'aprenentatge, és possible que la consciència crítica i la capacitat de reflexió aparegui com una conseqüència de la recerca personal de coneixements, sempre dintre del marc curricular, quan tot això passi.

I això, families, és la nostra escola, Anne Sullivan International School Barcelona ha proporcionat als seus alumnes l'eina més gran que tenía al seu avast, l'autoconciència. Gràcies!!

"L'educació no canvia el món, canvia a les persones que han de canviar el món" Paulo Freire

Associació de Famílies Escola Anne Sullivan International School Barcelona.
www.annesullivanbcn.com

Col·legi Lleó XIII: L'escola concertada enfront el Covid19

Són molts els canvis que ha hagut d'afrontar l'escola concertada davant de l'estat d'alarma decretat el passat 14 de març. Sense gairebé temps de preparació, ens trobem davant un escenari desconegut per a tothom. S'havia de reaccionar amb total celeritat. Perquè teníem un compromís amb els nostres alumnes. La seva formació no la podíem descuidar ni paralitzar. Per a això ha hagut una gran implicació i resposta no només de tot el claustre, sinó de les familias.

Tots han hagut d'adaptar-se a unes eines, fins avui poc conegudes per a alguns. I en el cas de les famílies, comptar amb la seva participació i implicació sobretot en els cursos on els alumnes no tenen certa autonomia per a fer-ho de forma independent.

Poder acompanyar els seus fills i compaginar-ho amb amb el seu teletreball, sens dubte ha hagut de ser molt difícil de dur a terme. Perquè una cosa és una excepció d'una o dues setmanes. Una altra ben diferent, fer-ho durant més de dos mesos com portem confinats. S'ha treballat amb incertesa. Les consignes rebudes pels diferents organismes gairebé sempre han estat amb poc marge. Aquesta situació també ha provocat que a la vegada hagin conviscut una forma de treballar amb moments de tensió. No saber si es podia o no continuar matèria, si hi hauria exàmens o no, juntament amb missatges ambigus sobre la fi de curs i la valoració dels mateixos, ha fet que es facin interpretacions errònies que també han afectat directament al rendiment escolar.

Però s'ha arribat fins aquí amb l'esforç de tots. Jo concretament estic orgullós de la dedicació i esforç de tot el claustre i agraït per igual a les famílies. Ara s'està plantejant un possible retorn imminent als centres mentre s'està treballant ja la forma d'escometre el proper curs. Torna a sorgir la paraula incertesa. Incertesa a curt termini i a mig termini.

> Tots desitgem que el proper curs es pugui iniciar amb total normalitat. Però estem treballant per poder donar un bon servei amb altres alternatives .

No som capaços de donar garanties suficients en el curt termini. Més difícil encara pensar en el curs 2020-2021. Però no ens queda més remei. Tenir clara les opcions a seguir. El full de ruta o els fulls de ruta.

Tots desitgem que el proper curs es pugui iniciar amb total normalitat. Però estem treballant per poder donar un bon servei amb altres alternatives per si això fos necessari. No obstant això necessitem també d'un altre tipus d'ajudes. Perquè ja portem dies fent inversions "no pedagògiques" de cara a donar garanties a tots sobre la seguretat i salut en el nostre centre. Mentre en un primer comunicat es diu que les escoles concertades no rebrem cap tipus d'ajudes.

Després es diu que sí les rebrem però amb absolut desconeixement de la quantitat. Més incertesa afegida. És molt possible que hi hagi un abans i un després d'aquest mal son. És molt possible que en molts sectors s'aposti definitivament per una altra modalitat laboral, basada en el teletreball, però crec que aquesta realitat no deu en cap cas incloure a l'educació durant el seu període obligatori. Si contemplo i reforço la meva aposta per adaptar l'oferta educativa a aquest nou escenari. Una proposta on-line però sobretot per a alumnes que han de compaginar la seva educació i formació amb una altra activitat. Sigui laboral o lúdica. Però sempre a partir de la finalització dels estudis obligatoris. I sempre per causes degudament justificades. Ni se m'acut pensar que es poguessin arribar a plantejar altres escenaris en unes edats on és necessari el contacte, la socialització dins de el model educatiu vigent.

Si una cosa ha quedat força clara durant aquest confinament es que l'escola també té una funció socialitzadora molt important; els infants tenen la necessitat del contacte, amb els companys, amb els professors... No es tracta només de donar continguts acadèmics. ■

José Luís Saavedra - Director General

Escola Estel: L'escola durant el confinament

Com a gairebé tothom, aquest confinament ha sorprès tant al claustre com a les famílies per la seva excepcionalitat, mai coneguda fins ara. No obstant, des del primer moment la resposta i actitud tant per part del Centre, com també per part de l'Ampa des d'una perspectiva més lúdica i d'acompanyament, ha estat clara: fer un esforç per mantenir el contacte amb les famílies per proposar activitats globalitzades que permetessin, malgrat les dificultats de la situació, mantenir la inquietud cognitiva dels alumnes.

Per a l'alumnat és clau mantenir un contacte amb el/la mestre/a i els seus companys.

Això va fer que, com a Escola, analitzéssim les dificultats a les que s'enfronten les famílies: conciliar la logística familiar del confinament amb el treball des de casa de molts pares i mares, l'angoixa que pot suposar aquesta situació, la circumstància d'algun familiar malalt de coronavirus, amb tot el que això pot comportar, i les barreres tecnològiques a les que s'enfronten les famílies. Mitjançant un formulari vam voler conèixer de quins dispositius podria disposar l'alumnat i durant quant de temps.

La conclusió va ser que havíem de fer propostes globalitzades que impliquin diferents aprenentatges integrats, siguin flexibles i s'adaptin a les diferents realitats de les nostres famílies, i que l'alumnat fos el més autònom possible en la realització de les tasques.

D'altra banda, vam enviar un vídeo gravat per tot el claustre amb l'objecte de transmetre que els trobàvem a faltar i donar ànims a l'alumnat i les famílies. La qual cosa va engrescar a l'Ampa a realitzar un altre vídeo de "resposta" on els alumnes transmeten l'enyorança envers els mestres, la il·lusió per retornar a l'escola i recuperar la normalitat, però també on es transmet la fortalesa de les famílies en el seu conjunt, per superar aquesta situació.

Com a Centre, la següent passa va ser intentar mantenir un contacte més directe amb l'alumnat amb les videoconferències. Mentre els cursos de 4t a 6è ja tenen implantat un entorn EVA (entorn virtual d'aprenentatge) que ja feien servir assíduament i que permet les videoconferències de forma segura entre l'alumnat i els mestres, en la resta de cursos no era així. Els cursos de 5è i 6è ja estaven acostumats a fer servir google classroom per a la confecció de tasques escolars, i ara, s'han iniciat en l'ús de videoconferències mitjançant Meet. Però l'objectiu ha sigut portar molt més enllà aquesta proposta i arribar a tots els cursos. Hem hagut de fer un esforç tots plegats ensenyant-nos a distància els uns als altres per a poder fer-ho possible a tots els cursos.

Creiem que per a l'alumnat és clau mantenir un contacte amb el/la mestre/a i els seus companys. Això li facilita entendre tasques, motivar-se, resoldre dubtes, i rebre un suport i còmsol en la resta de companys. El cicle mitjà i superior manté les seves activitats de Speaking setmanal en grups petits. Encara que no tots participen, no són poques les famílies que han fet un esforç per aprendre a connectar-se a les videoconferències, i han posat a disposició dels seus fills els seus ordinadors (a vegades professionals), tablets o mòbils per a fer possible aquest contacte. D'altra banda mantenim una proposta de classe d'Educació física en directa per a tot l'alumnat mitjançant Youtube Live. L'objectiu és proposar activitat física motivadora i engrescadora que ens permeti mantenir-nos en bon estat físic i anímic.

Un altre aspecte que hem volgut tenir en compte és el seguiment proper per part de la mestra de diversitat i/o direcció d'aquelles famílies amb més dificultats que en aquest període es trobin en situacions més vulnerables, així com el seguiment d'alumnes amb necessitats i l'adaptació o acompanyament en les tasques.

El claustre està aprofitant aquesta nova situació per formar-se en aquells àmbits en els que des del nostre projecte de centre ho requereix, com ara el treball cooperatiu o l'educació emocional. Trobem que aquestes formacions ens estan oferint un ventall de recursos i estratègies molt útils per a la nostra pràctica educativa un cop s'estableixi la normalitat.

De la mateixa manera que s'ha establert un horari de trobades amb el tutor o especialistes per cada curs, també hem programat les tasques del claustre en quant a acció tutorial i la formació, de manera que es realitzen claustres setmanals per cicles on la direcció supervisa les tasques realitzades i les relacions que es mantenen amb les famílies del seu curs.

Cal dir que l'Ampa també ha tingut consciència des del primer moment de l'excepcionalitat del confinament i ha estat present i ha ajudat a les famílies en general, i nens en particular, aportant un aspecte més lúdic mitjançant les xarxes socials, amb la iniciativa de publicar reptes de tot tipus proposant als mestres de gravar-los, per exemple; o també compartint enllaços d'activitats diverses per dur-les a terme des de casa, ... També l'elaboració del vídeo amb tota l'activitat i la organització que això va comportar... D'aquesta manera s'ha anat reforçant el contacte entre professorat i famílies, així com també el contacte entre les pròpies famílies i els nens i nenes de les diferents classes. També el simple fet de tenir un grup de WhatsApp molt actiu i participatiu, ha permès disposar d'un espai on compartir moltes coses, a voltes més emocionals, a voltes idees, suggerències, dubtes, informació, ... L'Ampa també ha destinat una partida econòmica per subvencionar una part del cost de les mascaretes infantils, amb la finalitat d'aportar un granet de sorra des del punt de vista econòmic a les famílies.

Freire
Associació de Famílies Escola Anne Sullivan International School Barcelona.

Seeds of Respect

Realidad virtual para la educación en el respeto y la salud mental

Cada experiencia que viven les hace crecer como personas

Experiencias inmersivas, interactivas y multi-rol para la prevención del **bullying** y el tratamiento del **estrés postraumático derivado del COVID.**

Creadas por un equipo multidisciplinar formado por psicólogos, pedagogos, expertos en gamificación y programadores.

¡Experiméntalo!
Solicita una **demostración gratuita** en tu Centro Educativo

seedsofrespect.com

Projecte d'acompanyament psicològic Camp Joliu

A Camp Joliu hem iniciat durant el confinament el nostre projecte "Enllaç" per aprendre i acompanyar a distància. Aquest acompanyament no només es refereix a la vessant acadèmica sinó que també es vol fer un seguiment de la vivència emocional, sobretot en els alumnes més petits.

Tracten temes com "Com gestionar l'ansietat d'estar confinats?" o bé "Quins símptomes d'estrès poden provocar en el nostres fills aquesta situació?" entre d'altres.

Per això, el departament piscopedagògic de Camp Joliu ha creat un servei de vídeos curts amb pautes, idees i suggeriments per resoldre els dubtes o neguits que poden tenir les famílies durant el confinament. Tracten temes com "Com gestionar l'ansietat d'estar confinats? (petits i grans)" o bé "Quins símptomes d'estrès poden provocar en el nostres fills aquesta situació?" entre d'altres.

Les famílies reben aquestes petites "càpsules informatives" amb idees per ajudar-los a gestionar millor aquesta situació tan excepcional que estem vivint.

El confinament és una situació nova i atípica que pot generar estrès en els més petits. Han canviat d'hàbits i rutines i això es pot manifestar en canvis de conducta, insomni o rebequeries. Com ho podem treballar?

Quines accions podem desenvolupar per ajudar als infants a estar tranquils tot i la situació excepcional que tots plegats estem vivint? Us ho expliquem en el següent vídeo del Departament de Piscopedagogia de Camp Joliu.

Situacions com un canvi de vivenda, una situació familiar complicada, un canvi de rutines poden produir situacions d'estrès en els més petits. Un estudi de Corraliza i Collado (2011) va demostrar que els espais oberts i el contacte amb la natura funcionen com a protectors davant l'estrès negatiu. És per totes aquestes circumstàncies detallades que els moments actuals són especialment complicats., perquè es compleixen tots els criteris esmentats.

Els simptòmes que ens podem trobar en els més petits es divideixen en tres grans grups: respostes fisiològiques (mal de cap. ingesta alterada, dificultat de son), respostes cognitives (dificultats de concentració i idees exagerades) i respostes conductuals (rebequeries, inquietud, irritabilitat, etc.).

Les famílies reben aquestes petites "càpsules informatives" amb idees per ajudar-los a gestionar millor aquesta situació.

Els vídeos donen consells molt útils sobre què poden fer els pares davant aquestes situacions, adaptades a cada edat: escoltar i parlar de l'estrès amb els nostres fills. Una altra recomanació és portar hàbits de vida saludables (bona alimentació, fer exercici físic, establir rutines de son i horaris).

Veure vídeo:
https://www.campjoliu.org/index.php/que-es-camp-joliu-2/actualitat-cj/179-simptomes-d-estres-en-els-infants

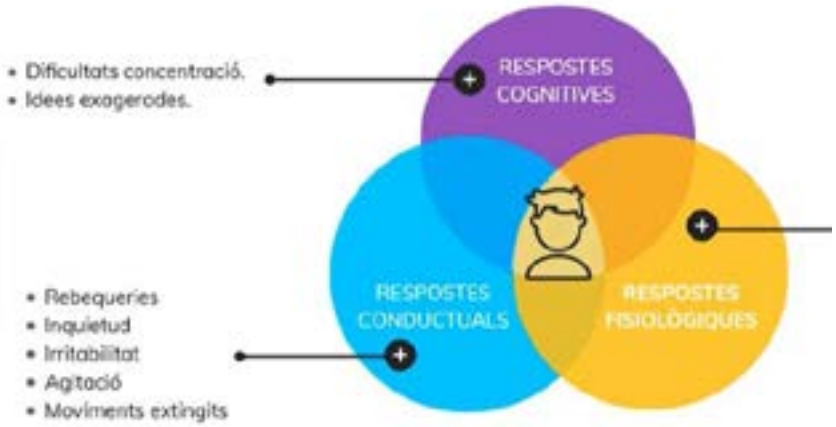

¡Highlands School Barcelona at home!

Highlands School Barcelona destaca en este período de confinamiento por su excelente sistema de estudio en remoto y de acompañamiento. El único colegio privado, internacional y católico de Barcelona se puso en marcha desde el primer momento para garantizar la mejor educación a sus alumnos en estas circunstancias tan excepcionales.

La vida de las familias se ha transformado, han tenido que aprender una nueva forma de vivir y uno de los desafíos que afrontan es la formación de sus hijos. Por suerte, los alumnos de Highlands School Barcelona tienen un equipo docente preparado. El formar parte de la red de colegios RC les dio ventaja sobre el resto de centros privados, pues les puso en sobre aviso, y el equipo docente del colegio de Barcelona puso en marcha un sistema de estudio a distancia que fue perfeccionando en tiempo récord.

Lo primero que se hizo al cerrar el colegio fue entregar a los alumnos un dosier digital de actividades con todas las pautas a seguir. Luego, se incorporaron los vídeos de los profesores. Y lo siguiente, fueron las clases virtuales. El colegio creó para cada alumno una cuenta institucional de Microsoft para que, a través de Teams, pudieran asistir a clase con sus profesores y el resto de sus compañeros. Un proceso que permitió que los alumnos se fueran acostumbrando a los cambios de una manera rápida y progresiva.

Los momentos de desconexión, también son importantes para los niños.

Los patios, momentos lúdicos de desconexión, también son importantes para los niños. No solo porque descansan sino porque se relacionan con sus compañeros, y la relación entre ellos es parte fundamental en la educación. Por ello, Highlands School también incorporó los patios vía Teams, donde los estudiantes podían interactuar entre ellos en un ambiente de distensión seguro bajo la supervisión de un profesor, que no participa pero vigila. En Secundaria, por su parte, se incorporaron las tutorías grupales también vía Teams.

El proyecto educativo de Highlands School Barcelona se diferencia de otros centros de calidad no solo porque enriquecen el currículum local con el británico, e imparten el 60% de sus asignaturas en inglés, sino también por su sistema de acompañamiento y atención personalizada. Educan más allá de lo académico. Por eso, los alumnos han estado acompañados en todo momento por su correspondiente tutor, departamento psicopedagógico, y un excelente equipo docente que ha demostrado estar más que a la altura de las circunstancias.

El centro, cuyo sello es la formación integral, no ha cesado en sus labores sociales de ayuda a los más necesitados durante este tiempo. Dentro

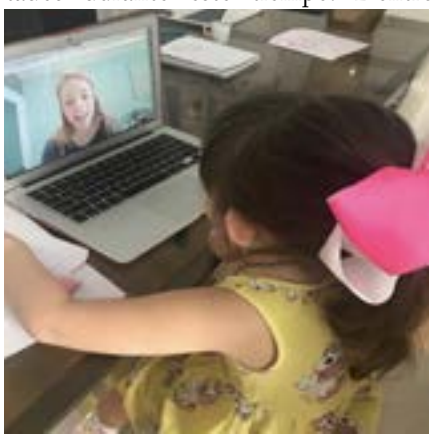

del marco de su programa Highlands in Action, han desarrollado y puesto en marcha nuevas campañas a distancia, con la colaboración de las familias que forman el colegio.

Por último, dada la gran demanda, la institución ha incorporado también un proceso de admisión online con un tour virtual, para garantizar la seguridad de las familias. El objetivo del colegio Highlands School Barcelona es crear futuros líderes justos, ofreciendo a sus alumnos la mejor educación, para que crezcan felices y preparados para enfrentar el mundo.

Assegurances **MAPFRE**

en Fam-ília

→ Descobreix totes les cobertures i avantatges que els teus fills necessiten.

Assegurança de salut, assegura al teu fill des de 24,60 € / mes*:

- Programa de medicina preventiva.
- Diagnòstic precoç de la sordesa infantil.
- Calendari oficial de vacunes.
- Estudi dinàmic de la marxa.
- Vídeo trucada amb el pediatra.
- Telefarmàcia.
- Garantia bucodental ampliada*.

Assegurança de vida:
Protegeix la formació dels teus fills a través de la cobertura d'estudis MAPFRE amb la teva assegurança de vida.

A més, ara quantes més **assegurances MAPFRE** tingui la teva família, més descomptes. Fins un **20%**

*La tarifa és vigent fins el 31/12/2019. Aquesta tarifa sòbre de la cotització sense descomptes de la tarifa SUPER.
*Fins els 15 anys tot inclòs excepte ortodòncia que està bonificada.

Carlos Moreno Van Der Donk
mvddcar@mapfre.com
689 030 251

MAPFRE
La teva asseguradora global de confiança

FAPEL

Federació d'Associacions de Pares i
Mares d'Escoles Lliures de Catalunya

FAPEL
Federació d'Associacions de Pares i
Mares d'Escoles Lliures de Catalunya